

Magi i Islam

Trolldomens natur, förbud och andliga motgift

En islamisk genomgång baserad på Koranen, Hadith och klassisk islamisk rättslära och teologi

Inledning – Magiens plats i islamisk teologi

Magi – på arabiska al-sihr (السحر) – är ett av islams mest allvarligt förbjudna handlanden och klassificeras av islamisk rättslära som en av de sju fördärliga synderna (al-sab' al-mubiqat). Till skillnad från många moderna sekulära perspektiv betraktar islam magi inte som vidskepelse eller illusion, utan som en verklig kraft med andliga konsekvenser – en kraft vars ursprung är demoni och djävulsk kommunikation, och vars utövande innebär ett djupt svek mot tron på Allah.

Islamisk teologi behandlar sihr med stor seriositet eftersom det rör tre av religionens kärnfrågor: trons renhet (tawhid), förhållandet till de osynliga världarna (al-ghayb) och skyddet av den mänskliga anden och kroppen. Den som praktiserar sihr är enligt islamisk rättslärdom skyldig till ett brott inte bara mot sig själv och samhället, utan mot Allah Själv.

Samtidigt erkänner islam att sihr är en realitet som kan drabba oskyldiga – Profeten Muhammad (frid vare med honom) påverkades själv av trolldom –

och den islamiska traditionen erbjuder ett rikt skyddssystem: koraniska verser, böner och ruqya (koranisk läkning) som motgift mot magiens verkningar.

Denna artikel undersöker vad Koranen säger om sihr, hur Profeten beskrev och fördömde det, vilka kategorier av magi islamisk rättslära identifierar, hur man skyddar sig andligt, och vad islamisk lärdom säger om de som drabbas av trolldom.

Definition – Vad är al-Sihr?

Al-sihr (السحر) definieras av klassiska islamiska lärde på följande sätt:

Imam al-Nawawi (d. 1277 CE) definierar sihr i Sharh Sahih Muslim som: 'Knutar, besvärjelser och ord som uttalas eller skrivs, eller handlingar som utförs, och som påverkar kroppen, hjärtat eller sinnet hos den som det riktas mot, utan att den drabbade personens kropp fysiskt berörs.'

Ibn Qudama al-Maqdisi (d. 1223 CE) skriver i Al-Mughni: 'Sihr är en verklighet. En del av det dödar, en del sjukdomsframkallar, en del skiljer makar, en del skapar kärlek eller hat. Det verkar med Allahs tillåtelse.'

Islamisk rättslära identifierar flera former av sihr och besläktade fenomen:

1. Al-Sihr al-Haqiqi – Verklig magi: Trolldom som utförs med hjälp av djinner och demoner, med verkliga effekter på den drabbade.
2. Al-Sihr al-Khayali – Illusionsmagi: Bedrägeri och illusioner som skapar falska intryck, utan genuina övernaturliga effekter (besläktat med vad Koranen beskriver om Faraos trollkarlar).
3. Al-Ayn – Det onda ögat: Skada orsakad av avundsjuk blick, vilket islamisk tradition erkänner som verkligt och potentiellt skadligt.
4. Al-Hasad – Avund: Den inre känsla av avund som kan orsaka skada om den kopplas till det onda ögat.
5. Al-Jinn – Besatthet: Djinnens inflytande på eller besittande av en person, ibland kopplat till sihr men skilt från det.

Vad säger Koranen om magi?

Koranen behandlar sihr i flera sammanhang – historiskt, teologiskt och praktiskt. Den fördömer trolldomsutövarna, berättar om de falska anklagelserna mot Profeten, och ger den troende det andliga skyddet i Surah Al-Falaq och Al-Nas. Nedan de viktigaste passagerna.

Harut och Marut – Magins ursprung och förbud

Koranvers: Surah Al-Baqarah (2:102):

”Och de följde det som djävlarerna reciterade om Salomos rike. Salomo praktiserade inte trolldom, men djävlarerna praktiserade det och lärde människorna trolldom och det som uppenbarades för de två änglarna Harut och Marut i Babylon. Men de [änglarna] lärde ingen utan att säga: ’Vi är bara en prövning, så fall inte i otro!’ Men de lärde av dem det som skapar skilsmässa mellan man och hustru. De kan dock inte skada någon utan Guds tillåtelse. De lär sig det som skadar dem och inte gagnar dem. De vet att den som köper det inte har någon del i det kommande livet. Ond är det de sålde sig för. Om de visste det!”
— **Koranen, Surah Al-Baqarah (2:102)**

Denna vers är den mest utförliga koraniska behandlingen av sihr och en av de teologiskt rikaste. Fyra centrala lärdomar framträder:

- Magi är inte Salomos arv: Koranen rensar profeten Salomos (Sulaymans) namn från anklagelserna om trolldom – det var djävlarerna som praktiserade och spred sihr.
- Magin är en prövning: Änglarna Harut och Marut varnade varje elev: ’Vi är bara en prövning – fall inte i otro!’ Att lära sig och utöva sihr är en form av otro (kufr).
- Allahs suveränitet: ’De kan inte skada någon utan Guds tillåtelse’ – ett centralt teologiskt påstående som betonar att sihr inte verkar oberoende av Allahs vilja. Allt sker inom ramen för Allahs qadar (företbestämmelse).
- Magikers andliga ruin: Den som köper och utövar magi förlorar sin del i akhira – det kommande livet. Ibn Kathir kommenterar att detta är bland de allvarligaste varningarna i Koranen.

Faraos trollkarlar och sanningens seger

Koranvers: Surah Al-A’raf (7:116–122):

”Han sade: ’Kasta!’ Och när de kastade, förhexade de människornas ögon och skrämde dem och framförde en stor trolldom. Och Vi ingav Musa: ’Kasta din stav!’ Och plötsligt

slukade den det de fabrikerade. Så kom sanningen och det de gjort visade sig vara falskt. De [trollkarlarna] besegrades och förnedrades. Och trollkarlarna föll ned och bugade sig. De sade: 'Vi tror på Världarnas Herre!'" — Koranen, Surah Al-A'raf (7:116-122)

Berättelsen om Musa (Moses) och Faraos trollkarlar återkommer på tre ställen i Koranen (7:116-122, 20:65-70, 26:43-51) och förmedlar ett centralt budskap: sihr är maktlöst inför Allahs sanning och profeternas mirakel (mu'jizat). Trollkarlarna - de skickligaste i sitt yrke - erkände omedelbart skillnaden mellan sihr och ett genuint gudomligt mirakel, och övergav trolldomen för att omfamna islam.

Imam al-Razi kommenterar i Mafatih al-Ghayb att denna berättelse också visar att sihr verkar genom att lura ögat och sinnet (al-sihr al-khayali) - en illusionskraft - medan Allahs mirakel är absolut verkliga och obestridliga.

Anklagelsen mot Profeten

Koranvers: Surah Al-Isra (17:47):

"Vi vet bäst vad de lyssnar till när de lyssnar till dig, och när de håller hemliga råd och de orättfärdiga säger: 'Ni följer bara en man som är förhäxad.'" — Koranen, Surah Al-Isra (17:47)

Koranen dokumenterar hur Meckas polyteister anklagade Profeten för att vara under trolldomens inflytande - en anklagelse som upprepas på flera ställen (25:8, 34:43, 46:7). Koranens svar är tydligt: dessa anklagelser är ett uttryck för deras otro, inte en beskrivning av verkligheten. Profetens budskap är gudomlig uppenbarelse, inte magi.

Det andliga skyddet - Surah Al-Falaq och Al-Nas

Koranvers: Surah Al-Falaq (113:1-5):

"Säg: Jag söker skydd hos gryningens Herre, mot det onda i det Han har skapat, mot nattmörkets onda när det breder ut sig, mot de pustandes onda som blåser på knutar, och mot avundsjukans onda när avundsjukan griper." — Koranen, Surah Al-Falaq (113:1-5)

Koranvers: Surah Al-Nas (114:1-6):

”Säg: Jag söker skydd hos människornas Herre, människornas Konung, människornas Gud, mot det viskande ondas onda – det som viskar i människornas bröst – djinner och människor.” — **Koranen, Surah Al-Nas (114:1-6)**

Dessa två suror – tillsammans kallade Al-Mu’awwidhatayn (de två skydds-surorna) – uppenbarades direkt efter att Profeten påverkades av trolldom (se avsnitt 4.3). De är den islamiska traditionens primära andliga vapen mot sihr, det onda ögat och djinner inflytande. Frasen ’mot de pustandes onda som blåser på knutar’ (al-naффatthat fi al-uqad) syftar specifikt på trolldomsutövare som knyter knutar och blåser på dem som en del av sihr-ritualen.

Profeten lärde muslimerna att recitera dessa suror tre gånger varje morgon och kväll, samt att blåsa på sina händer och strykas över kroppen – en enkel men kraftfull daglig skyddsritual.

Ayat al-Kursi – Tronstolen

Koranvers: Surah Al-Baqarah (2:255):

”Gud – det finns ingen gudom utom Han, den Levande, den Självbestäende. Slummer griper Honom inte och inte heller sömn. Hans är allt det som himlarna rymmer och det som jorden rymmer. Vem kan be Honom utom med Hans tillstånd? Han känner det som var framför dem och det som är bakom dem. Av Hans kunskap fattar de ingenting utom vad Han vill. Hans tron omfattar himlarna och jorden. Att bevara dem betunga Honom inte. Han är den Höge, den Store.” — **Koranen, Surah Al-Baqarah (2:255) – Ayat al-Kursi**

Ayat al-Kursi är enligt islamisk tradition den mäktigaste enstaka versen i hela Koranen och ett av de starkaste skydden mot sihr och djinner. Profeten sade att den som reciterar Ayat al-Kursi varje kväll är skyddad av en ängel, och ingen djin kan nalkas honom förrän morgonen (Sahih al-Bukhari, Hadith 3275).

Vad säger Profeten Muhammad ﷺ om magi?

Profetens hadither om sihr är explicita, allvarliga och mångfacetterade. Han fördömde utövandet av magi som en av de allvarligaste synderna, varnade för att söka hjälp hos trollkarlar, och lärde muslimerna konkreta metoder för skydd och läkning.

Sihr som en av de sju fördärliga synderna

”Akta er för de sju fördärliga synderna! De frågade: O Allahs budbärare, vad är de? Han svarade: Att sätta medgudar vid sidan av Allah (shirk), trolldom (al-sihr), att döda en själ som Allah förbjudit utom med rätt, att äta ränta (riba), att äta den föräldralöses egendom, att fly från striden och att anklaga kyska, troende kvinnor för otukt.” — **Sahih al-Bukhari, Hadith 2766; Sahih Muslim, Hadith 89**

Profeten placerar här sihr på andra plats i listan över de sju fördärliga synderna – omedelbart efter shirk (polyteism). Dess allvar motiveras av att sihr involverar kommunikation med djinner och demoner, underkastelse under Satans vilja, och kausalitet utanför Allahs tillåtna vägar. Ibn Hajar al-Asqalani kommenterar i Fath al-Bari att magikern ofta begår shirk som en del av sin praktik och att de två synderna därmed är intimt kopplade.

Den som besöker en trollkarl

”Den som besöker en spåman (arraaf) eller trollkarl och tror på det han säger, förnekar det som uppenbarades för Muhammad.” — **Sunan Abu Dawud, Hadith 3904; al-Hakim, al-Mustadrak - sahih**

Denna hadith utvidgar förbudet från utövande till konsumtion: att söka hjälp hos trollkarlar, spåmän och magiker – även om man bara 'frågar' utan att tro – är allvarligt förbjudet. Islamiska lärde, däribland Ibn Baz och Ibn Uthayman, har utfärdat fatawa (rättsliga utlåtanden) som förbjuder att besöka sihr-utövare, konsultera horoskop, ringa spåtelefoner och liknande, baserade på denna och liknande hadither.

Profeten själv drabbades av trolldom – Labid ibn al-A’sam

En av de mest dokumenterade händelserna i Profetens liv är att han utsattes för sihr av en judisk man vid namn Labid ibn al-A’sam, som utförde trolldom på Profeten och gömde den i en brunn. Profeten drabbades av förvirring och minns saker han inte gjort.

”Trolldomen utövades mot Profeten ﷺ tills han föreställde sig att han hade gjort saker som han inte hade gjort. En dag – eller en natt – bad han, och sedan bad han och bad igen. Sedan sade han: ’O Aisha, kände du att Allah har underrättat mig om det jag frågade Honom om?’ [...] ’En man kom till mig i sömnen och sade: Förhållningen är i Dhurwan [brunnen].’ Profeten gick dit och hämtade upp den.” — **Sahih al-Bukhari, Hadith 3175; Sahih Muslim, Hadith 2189**

Denna händelse – känd som hadith al-sihr – är teologiskt viktig av flera skäl. Den bekräftar att sihr är verkligt och kan påverka även de fromaste. Den visar att Allah skyddar Profetens budskap – hans uppenbarelsen påverkades aldrig – även om hans mänskliga kropp tillfälligt påverkades. Och den visar att botemedlet mot sihr inte är motsihr (trolldom mot trolldom) utan koranisk läkning och bön.

Efter att trolldomen hittades och Surah Al-Falaq och Al-Nas uppenbarades, tillfrisknade Profeten. Han valde att inte straffa Labid ibn al-A’sam, som ett tecken på sin ädla karaktär.

Förbudet mot motsihr

”De frågade Profeten om al-nushrah [att häva sihr med motsihr]. Han sade: ’Det är djävulens verk.’” — **Sunan Abu Dawud, Hadith 3868 – sahih**

En vanlig reaktion på sihr är att söka hjälp av en annan trollkarl för att häva trolldomen. Profeten förbjuder uttryckligen detta: att använda sihr mot sihr är fortfarande sihr och faller under samma förbud. Det islamiskt korrekta sättet att häva trolldom är ruqya – koranisk läkning – och dua (bön till Allah).

Det onda ögat – Al-Ayn – är verkligt

”Det onda ögat är en verklighet. Om något skulle kunna föregå förutbestämmelsen (qadar), vore det det onda ögat. Och när ni ombeds bada [för den vars blick kan skada], bada.” — Sahih Muslim, Hadith 2188

Profeten bekräftar al-ayn – det onda ögat – som en verklig kraft. Islamisk tradition skiljer dock det onda ögat från sihr: al-ayn behöver inte involvera avsiktlig skada eller kommunikation med demoner. Det kan uppstå oavsiktligt hos en person med stark blick. Botemedlet är att be om Allahs välsignelse (säga 'Masha'Allah, tabarak Allah') och att utföra ruqya om man misstänker att man drabbats.

Skydd i morgon och kväll

”Den som reciterar Ayat al-Kursi varje kväll är skyddad av en ängel från Allah, och ingen djin kan nalkas honom förrän morgonen.” — Sahih al-Bukhari, Hadith 3275

”Den som reciterar 'Bismillahi alladhi la yadurru ma'a ismihi shay'un fi al-ardi wa la fi al-sama' wa huwa al-Sami' al-Alim' tre gånger på morgonen och kvällen, skadas inte av något den dagen.” — Sunan Abu Dawud, Hadith 5088; al-Tirmidhi, Hadith 3388 – sahih

Dessa hadither illustrerar det islamiska skyddssystemet: enkla, dagliga åkallanden som bygger ett andligt skydd mot sihr och djinnens inflytande. Profetens skyddsböner (adhkar) bildar ett komplett system av andlig hygien som islamiska lärde starkt rekommenderar.

Islamisk rättsläras dom över magi

Utövande av sihr – Kufr eller kabira?

Islamiska lärde är eniga om att sihr är haram och en av de allvarligaste synderna. Majoriteten av de klassiska lärde – däribland Imam Malik, Imam Ahmad ibn Hanbal och en del Shafi'i-lärde – anser att utövande av sihr

som involverar shirk (tillbedjan av djinner eller demoner) utgör kufr (otro) och att magikern kan straffas med döden om han inte ångrar sig.

Imam Abu Hanifa och en del Hanafi-lärde gör en åtskillnad: om sihr-utövningen involverar shirk är det kufr; om det är en ren teknik utan dyrkan av demoner är det en kabira (stor synd) men inte nödvändigtvis otro.

Imam al-Nawawi sammanfattar i Al-Majmu': 'Trolldomen är förbjuden (haram) enligt konsensus. Den som utövar den och tror att den är tillåten är en kafir (otrogen). Om han vet att den är förbjuden men ändå utövar den, är han en fasiq (syndare) av allvarligt slag.'

De fyra rättsskolornas ståndpunkter

- Hanafi: Magikern avrättas om hans sihr inkluderar shirk. Om inte, straffas han men avrättas inte.
- Maliki: Magikern avrättas oavsett om sihr involverar shirk eller inte – praktiken i sig är tillräcklig grund för dödsstraff.
- Shafi'i: Magikern avrättas om han utfört sihr som inkluderar shirk eller om han erkänt att han dödat via sihr.
- Hanbali: Magikern avrättas; trolldomen i sig anses vara kufr om den involverar kommunikation med djinner och demoner.

Att lära sig sihr

Islamiska lärde är eniga om att lära sig sihr i syfte att utöva det är haram. Frågan om att lära sig sihr för att skydda sig mot det eller för akademiska syften diskuteras, men majoriteten avråder starkt från att exponera sig för magins metoder ens i teoretiskt syfte.

Ruqya – Det islamiska botemedlet mot magi

Ruqya (الرقية) är den islamiska praxisen att använda koranverser, profetiska böner och dua som läkning mot sihr, al-ayn och djinnens inflytande. Det är det legitima islamiska alternativet till att söka hjälp hos trollkarlar.

Profetens godkännande av ruqya

"Visa mig era ruqya. Det är inget fel med ruqya så länge det inte involverar shirk." — Sahih Muslim, Hadith 2200

Profeten satte tydliga gränser för tillåten ruqya: den måste vara på arabiska eller ett begripligt språk, den måste baseras på Koranen och profetiska böner, och den får inte involvera shirk (åkallan av andra än Allah). Ruqya som uppfyller dessa villkor är inte bara tillåten – den rekommenderas och praktiserades av Profeten själv och hans följeslagare.

De viktigaste ruqya-verserna

Islamisk tradition har identifierat följande koranverser som de mest kraftfulla i ruqya-behandling:

- Surah Al-Fatiha (1:1-7) – 'Moderuran' som Profeten kallade 'botemedlet för allt'
- Ayat al-Kursi (2:255) – Det starkaste skyddet mot sihr och djinner
- Surah Al-Baqarah (2:285-286) – De sista verserna av Al-Baqarah
- Surah Al-Ikhlās (112) – Tre gånger är lika med att recitera hela Koranen
- Surah Al-Falaq (113) – Specifikt mot sihr och det onda ögat
- Surah Al-Nas (114) – Mot djinnens och människors viskning

"Surah Al-Baqarah skall reciteras i hemmet, ty djinnerna flyr från ett hus där Surah Al-Baqarah reciteras." — **Sahih Muslim, Hadith 780**

Profetens ruqya-dua

"O Allah, Herren för människorna! Ta bort lidandet. Hela, ty Du är Helaren. Det finns ingen helande utom Din helande – en helning som inte lämnar någon sjukdom kvar." — **Sahih al-Bukhari, Hadith 5743; Sahih Muslim, Hadith 2191 – Profetens ruqya-bön**

Denna bön, kallad dua al-ruqya, reciterades av Profeten när han utförde ruqya för sjuka och drabbade. Den kombinerar tawakul (förtröstan på Allah) med uppriktig bön om helande och är grunden för islamisk läkning.

Tecken på sihr – Islamisk traditionens beskrivning

Islamiska lärde som Ibn al-Qayyim i Zad al-Ma'ad och Ibn Taymiyyah i Majmu' al-Fatawa beskriver vanliga symptom som kan indikera sihr-

påverkan. Det är viktigt att understryka att dessa symptom alltid bör utredas medicinskt innan andliga orsaker övervägs – islam betonar att man söker läkarvård för fysiska och psykiska åkommor.

Möjliga tecken på sihr enligt islamisk tradition:

- Plötslig, oförklarlig förändring i attityd mot make/maka utan uppenbar orsak (sihr al-tafriq – separationsmagi).
- Återkommande mardrömmar med ormar, vatten eller mörka figurer.
- Oförklarlig, intensiv huvudvärk som inte svarar på medicinsk behandling.
- Känsla av tyngd eller press på bröstet, särskilt under bön.
- Stark omotiverad aversion mot Koranen eller bön.

Ibn Taymiyyah betonar att dessa tecken i sig inte bevisar sihr – de kan ha naturliga orsaker – och att den troende alltid bör söka medicinsk hjälp parallellt med ruqya.

Klassiska islamiska lärdes uttalanden om magi

Ibn Taymiyyah (d. 1328 CE)

”Sihr är en av de allvarligaste formerna av otro och orättfärdighet. Det involverar att söka hjälp hos djinner och underkasta sig dem på ett sätt som Allah förbjudit. Magikern är en av Satans mest trogna tjänare.” — **Ibn Taymiyyah, Majmu’ al-Fatawa, vol. 19**

Ibn Taymiyyah – en av islams mest inflytelserika teologer – behandlade sihr och djinnerns värld med stor utförlighet i sitt verk Majmu’ al-Fatawa och den specialiserade Kitab al-Furqan bayna Awliya’ al-Rahman wa Awliya’ al-Shaytan. Han betonade att sihr är verklighet, inte vidskepelse, men att dess makt är begränsad av Allahs qadar.

Ibn al-Qayyim al-Jawziyyah (d. 1350 CE)

”Det bästa skyddet mot sihr är en stark tro, uppriktig tawakul på Allah, riklig dhikr, Koranens recitation och de profetiska skyddsbönerna. Den vars andliga rustning är fullständig kan inte skadas av sihr.” — **Ibn al-Qayyim, Zad al-Ma’ad, vol. 4**

Ibn al-Qayyim ägnar ett helt kapitel i *Zad al-Ma'ad* åt sihr och dess motgift. Han presenterar en systematisk behandlingsplan för den som drabbats av trolldom: tawbah, ruqya, profetiska skyddsböner och förstärkning av den andliga praxisen. Hans verk är en av de mest lästa klassiska källorna om islamisk andlig läkning.

Imam al-Qurtubi (d. 1272 CE)

”Trolldomens existens är bekräftad av Koranen och sunna. Den som förnekar att sihr existerar och kan ha verkliga effekter, förnekar Koranens tydliga texter.” — Imam al-Qurtubi, *Al-Jami' li Ahkam al-Qur'an*, kommentar till Al-Baqarah 2:102

Imam al-Nawawi (d. 1277 CE)

”Ruqya med Koranen och profetiska böner är en etablerad sunna. Det är tillåtet och rekommenderat, och de lärde är eniga om detta. Det som är förbjudet är ruqya som involverar shirk, obegripliga ord eller åkallan av demoner.”

— Imam al-Nawawi, *Al-Majmu' Sharh al-Muhadhdhab*, vol. 9

Besläktade fenomen – Astrologi, spådom och trolldom

Islamisk rättslära förbjuder inte bara sihr utan en rad besläktade praktiker som alla faller under förbudet mot att söka kunskap om al-ghayb (det dolda) utanför Allahs tillåtna vägar:

- Al-Kahanah – Spådomskonst: Att påstå sig veta framtiden. Profeten sade: 'Den som besöker en spåman och tror på det han säger, har förnekat det som uppenbarades för Muhammad.' (Abu Dawud, Hadith 3904)
- Al-Tanjim – Astrologi: Att tro att stjärnornas ställning bestämmer öde och framtid. Förbjudet enligt islamisk konsensus.
- Al-Tatayyur – Varseltydning: Att tro att fåglars flykt eller andra tecken förebådar gott eller ont. Profeten kallade det shirk. (Abu Dawud, Hadith 3910)
- Al-Ramlu – Sandspådom: Att söka kunskap om det fördolda genom att rita i sand eller liknande metoder.

Islamisk teologi grundar förbudet mot dessa praktiker i tawhid (monoteism): endast Allah känner al-ghayb – det fördolda. Att söka denna kunskap hos andra källor är att tilldela dem en egenskap som tillhör Allah allena.

Sammanfattning och slutsats

Islams syn på magi är tydlig, konsekvent och djupt förankrad i Koranen och profetens sunna. Artikelns centrala slutsatser:

- Koranen (2:102) bekräftar att sihr är verkligt, att dess ursprung är djävulens lärdom, och att utövandet innebär otro och förlust av akhira – det kommande livet.
- Profeten ﷺ placerade sihr som den andra av de sju fördärliga synderna, omedelbart efter shirk, och förbjöd strängt att besöka trollkarlar och spåmän.
- Profeten påverkades själv av trolldom – en händelse som bekräftar sihr som verklighetens kraft men som också visar att Allahs skydd och ruqya är de rätta botemedlen.
- Islamisk rättslära klassificerar magikern som en grov syndare vars handling kan utgöra kufr om den involverar shirk – de fyra rättsskolorna är eniga om förbud men varierar i straff.
- Ruqya – koranisk läkning med Ayat al-Kursi, Al-Mu’awwidhatayn och Al-Fatiha – är det islamiskt legitima botemedlet mot sihr, beordrat av Profeten och praktiserat av följeslagarna.
- Det dagliga skyddssystemet – morgon- och kvällsadhkar, recitation av Ayat al-Kursi och Al-Mu’awwidhatayn – är den muslimska troendes andliga rustning mot sihr och djinnens inflytande.

Islam presenterar inte magi som en maktlös illusion, men heller inte som en okontrollerbar kraft. Sihr verkar, som Koranen (2:102) fastslår, 'inte utan Guds tillåtelse' – och den troende som är fast förankrad i Allahs skydd, riklig dhikr och koranisk recitation är bättre skyddad än den som söker skydd i motmagi eller spådom. Den enda sanna tillflykten är Allah.

”Säg: Jag söker skydd hos gryningens Herre mot det onda i det Han har skapat.” — Koranen, Surah Al-Falaq (113:1-2)

Källhänvisningar och bibliografi

Primärkällor – Koranen:

- Surah Al-Baqarah (2:102) – Harut och Marut; sihr som otro
- Surah Al-Baqarah (2:255) – Ayat al-Kursi; skydd mot sihr
- Surah Al-A'raf (7:116–122) – Musa och Faraos trollkarlar
- Surah Al-Isra (17:47) – Anklagelserna mot Profeten
- Surah Ta-Ha (20:65–70) – Trollkarlarnas omvändelse
- Surah Al-Falaq (113:1–5) – Skydd mot sihr och det onda ögat
- Surah Al-Nas (114:1–6) – Skydd mot djinnerna och människors viskning

Primärkällor – Hadith:

- Sahih al-Bukhari – Hadith 2766 (sihr som en av de sju synderna), 3175 (Profetens trolldom), 3275 (Ayat al-Kursi kvällsrecitation), 5743 (ruqya-dua)
- Sahih Muslim – Hadith 89 (de sju synderna), 780 (Al-Baqarah driver bort djinner), 2188 (det onda ögat), 2189 (Profetens trolldom), 2191 (ruqya-dua), 2200 (tillåten ruqya)
- Sunan Abu Dawud – Hadith 3868 (motsihr förbjudet), 3904 (besöka spåman), 3910 (varselydning), 5088 (morgonbön för skydd)
- Sunan al-Tirmidhi – Hadith 3388 (skyddsbon)
- Al-Hakim, Al-Mustadrak – Hadith om spåmän (sahih)

Klassisk islamisk litteratur:

- Ibn Taymiyyah – Majmu' al-Fatawa, vol. 19; Kitab al-Furqan (1328 CE)
- Ibn al-Qayyim al-Jawziyyah – Zad al-Ma'ad, vol. 4: Kapitel om sihr och ruqya (1350 CE)
- Imam al-Nawawi – Al-Majmu' Sharh al-Muhadhdhab, vol. 9 (1277 CE)
- Imam al-Qurtubi – Al-Jami' li Ahkam al-Qur'an, kommentar till 2:102 (1272 CE)
- Imam al-Razi – Mafatih al-Ghayb (Tafsir al-Kabir) (1210 CE)
- Ibn Kathir – Tafsir al-Quran al-Azim, kommentar till 2:102 (1373 CE)
- Ibn Hajar al-Asqalani – Fath al-Bari, kommentar till Hadith 2766 (1449 CE)

Modern litteratur:

- Ibn Baz – Fatawa om sihr och ruqya (Saudi Arabiens Råd för Stora Lärde)

- Ibn Uthayman – Majmu’ Fatawa wa Rasa’il, vol. 1 (2001)
- Wahid Abd al-Salam Bali – Wiqayat al-Insan min al-Jinn wa al-Shaytan (1994)